

مروری بر فیلم
سینمایی منصور

مدیر پرواز

پرجزییات، متفاوت و بسیار ملموس از شهید ستاری ترسیم کند. فیلم سینمایی منصور، با اینکه به نیروی هوایی و سال‌های پایانی جنگ می‌پردازد، به جای آنکه بخواهد تصویری آشنا از جنگ و شهادت نشانمان بدهد، تقابل دو سبک مدیریتی را روایت می‌کند. دیدن چنین تقابل سنگینی خارج از دایره سیاست فرماندهی میدانی جنگ (مواردی که در این سال‌ها، روایت‌های مختلفی از اختلاف نظرهایشان را شنیده‌ایم)، آن هم در دورانی که بسیاری از ما فکر می‌کنیم با وجود شرایط خاص و جنگی، مسئولان و مدیران، منفعت‌ها و سلیقه‌های شخصی خودشان را برای نجات مردم و انقلاب کنار گذاشته بودند، جدید و بسیار جذاب است و بسیاری از کلیشه‌های ذهنی مخاطب رادرم می‌شکند.

یکی از مشکلاتی که سینمای ایران در تصویرسازی زندگی شخصیت‌های واقعی و تاریخی‌اش دارد آن است که فیلمنامه‌نویسان و کارگردانانش، به جای آنکه با مجموعه‌ای از سوالات واقعی از زمانه و جامعه خود، به تحقیق و پژوهش درباره سوژه بپردازند و ویژگی‌های منحصر به فرد او و زمانه‌اش را به عنوان خطوط اصلی فیلمنامه و شخصیت ترسیم کنند، بیشتر دنبال آن هستند که سوژه‌های ایرانی و قهرمانان عرصه یکتای شهادت و مقاومت انقلاب اسلامی را، درون قالب‌های آماده شخصیتی و فرمول‌های دراماتیک متداول و گاه نخ‌نما شده و فرسوده، جای دهند. امری که موجب می‌شود بسیاری از فیلم‌ها و سریال‌های پرهزینه این سال‌ها، نتوانند جذابیت و نقطه تمایز داستانی جدیدی خلق کنند و یا حتی برای بینندگانشان باورپذیر باشند.

قهرمان غیرنمایشی

حضور یک مستندساز در مقام کارگردان منصور، گرچه به انتخاب فرمی ساده و بعضاً پرهیز آگاهانه از برخی بازی‌ها و فن‌سالاری‌های متداول سینمایی منجر شده است و حتی در مدیریت و خلق برخی صحنه‌های پر بازنگر (مانند ماجرای ابتدایی فیلم در قبرستان) ناتوان مانده است (مسائلی که جذابیت فیلم رانند برخی از مخاطبان سینمای حرفه‌ای کاهش می‌دهد)، اما در عوض به خاطر رویکرد پژوهشی جدی و مسئله‌مندی سیاق و سمری، توانسته است تصویری باورپذیر،

مریم حنطه زاده
نویسنده

”

مهم‌ترین ویژگی یک مدیر تحول‌آفرین در حوزه علم و فناوری، افق نگاه بلند و رها نکردن فناوری‌اش در کندهای بوروکراتیک و مشکلات بودجه باشد